

5370

בעניין:

וריס ואחרים

עצורים בבית מעצר ירושלים

ע"י בי"כ ער"ד אנודה רחנטל

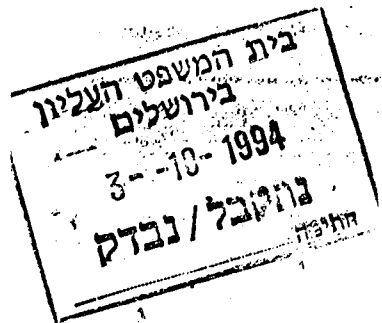
מספר רשיח 11864

מרת/יפו 33, ירושלים 94221

טלפון 250458, פקסימיליה 259626

נגד

מפקד בית מעצר - ירושלים

העותרים

המשיב

בקשה לרשות ערעור

מוגשת בזאת בקשה לרשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים, כבוד השופטת אור, בעתירת עצורים מספר 93/94 אשר ניתנה ביום 12.9.1994, בהעוד הצדדים, ואשר התקבלה במשרדו של בי"כ העותרים בתקופת חג סוכות, והיינו ביום 19.9.1994. העתק מהעתירה המקורית, תגובת המשיב והחלטת בית המשפט מצ"ב.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. טעה בית המשפט קמא כאשר קיבל את עמדת המשיב בדבר התנאים הפיסיים בבית מעצר ירושלים מבלי להסתמך על תצהיר כלשהו. הרי לעתירה המקורית הוגשו תצהירים מטעם כל העותרים המאמתים את הגטען בה.
2. בית המשפט קמא לא הזמין את הצדדים לדיון ואף לא ביקש את תגובת העותרים לטענות המשיב, ועל כן לא היתה כל ביקורת שיפוטית על החלטותיו של המשיב בעניינים מנהליים אלה, נשוא העתירה, הנוגעים לניהול חייהם היום יומיים של העותרים. הדבר נעשה בניגוד לתקנה 4 (א) לתקנות סדר הדין (עתירות אסירים), התש"ם-1980.
3. בי"כ המשיב התייחסה לכל טענות העוברות של העותרים באופן סתמי למדי.
  - א. העותרים טענו כי לא מספקים חומרי ניקוי. בית המשפט קמא קיבל את עמדת המשיב לפיה החומרים מסופקים באופן סדיר, מבלי שהובאה ראיה כלשהי כדי לסתור את טענת העותרים.
  - ב. העותרים טוענים כי יש מקום לצבוע מחדש את החדרים, והמשיב אישר זאת באומרו כי "מתוכננת צביעה בתקופה הקרובה" מבלי לציין את המועד לכך.
  - ג. לדברי בי"כ המשיב תקלות בתאורה נעשות באופן "סדיר", מבלי לפרט. מאחר והעותרים מוחזקים כתאים סגורים רוב שעות היממה, יש חשיבות לזמן הדרוש למשיב או

מי מטעמו לתקן כל חקלה. בית המשפט קמא סבר אחרת.

ד. התייחסותו של המשיב לענין בקשת העותרים להוסיף זמן לטיולים כחצר לא נמקה בהצגת לוח הזמנים של השימוש בחצר, כפי שמחייבת בדיקה עניינית של הנשוא, ובית המשפט קיבל את עמדת המשיב כי בשל הצפיפות בבית מעצר כולו ובשל העובדה כי המשיב פועל על פי לשון התקנות, אין להתערב בעניין. יודגש כי לטענת העותרים יש להתייחס לבקשתם לזמן נוסף כחצר בשל הצפיפות בתאים, בשל העובדה שאין הם רשאים לצאת מהתאים לעבודות חוץ, ובשל העובדה שהם נעולים בתאים רוב שעות היממה.

ה. כל הטענות של המשיב בדבר "סיכון בטחוני" לענין הכנסת כלים מטרימים אינן מן העניין לאור העובדה כי בבתי סוהר כן ניתן להכניסם, למרות היות העותרים מסווגים כ"אסירים בטחוניים". עניין זה לא הוכרז עד תום על ידי בית המשפט קמא.

ו. התנאים לביקורי משפחה בבית מעצר ירושלים מתנהלים כאשר הפרדה של ממש מתקיימת בין העותרים וקורביהם ואין כל אפשרות של מגע אישי. קשה להשלים עם טענת המשיב כי תנאים אלה הינם "סבירים והוגנים" כפי שנטען בסעיף י לתשובה. בירור עובדתי של נשוא זה לא נעשה על ידי בית המשפט קמא.

ז. אי הכנסת אמצעים כלשהם לפעילות ספורטיבית בחצר הטיולים בטענה כי בעבר נעשה שימוש בכדור כדי לטפס על הרשת, אינו עומד במבחן הסבירות. בוודאי ניתן להתגבר על חשד זה בדרך אחרת הפוגעת פחות בעותרים, אך עניין זה לא הובהר על ידי בית המשפט קמא.

ח. לענין איסור על שיחות טלפון, טענת המשיב היא כך: "לא ניתן לאפשר שיחות טלפון קבוצות מטעמי חשש לשיבוש מהלכי חקירה ומשפט. שדותי טלפון ניתנים לאסירים המרצים מאסר אורחי כדי להסדיר את חובם." שיחות טלפון ניתנות גם לאסירים פליליים. העותרים הינם עצורים עד תום ההליכים, לכן חששו של המשיב בדבר שיבוש חקירה אינו רלוונטי. יתרה מזאת, להשקפתו, יש למנוע כל מגע של העותרים עם העולם בשל החשש לשיבוש הליכי משפט. עמדה זו אינה סבירה, ואף היא לא הובהרה על ידי בית המשפט קמא.

אשר-על-כן, מתבקש כבוד בית המשפט להיעתר לבקשה זו וליתן את הרשות המבוקשת. לחילופין, מתבקש כבוד בית המשפט להחזיר את התיק לבית המשפט קמא על מנת לקיים בירור מעמיק יותר של כל טענות העותרים.

ירושלים, היום ה-3.10.1994

ליסא ~?H

אנדרה רזנטל, עו"ד

ב"כ העותרים

9394.30